

Nr 40.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition
angående ersättning i vissa fall i anledning av
olycksfall i arbete eller yrkessjukdom.*

(3:e avd.)

I propositionen nr 40 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 11 februari 1949 föreslagit riksdagen att

dels medgiva, att av det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. må utbetalas ersättningar på sätt framgår av punkterna 1—7 i nämnda protokoll,

dels medgiva, att av statens vattenfallsverks driftmedel må utbetalas livränta på sätt framgår av punkt 8 i protokollet,

dels medgiva, att av det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Bidrag till fiskares försäkring må utbetalas livränta på sätt framgår av punkt 9 i protokollet,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i fall då ersättningsanspråk jämlikt olycksfallsförsäkringslagen eller yrkessjukdomsförsäkringslagen gått förlorat till följd av tioårig preskription, med anlitande av förslagsanslaget till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. bevilja ersättning högst med belopp, som skulle ha utgått jämlikt nämnda lagar, därest ersättningsanspråket icke varit preskriberat.

Departementschefen har framhållit, att starka skäl otvivelaktigt tala för en ändring av preskriptionsreglerna beträffande ersättningar enligt olycksfallsförsäkringslagen och yrkessjukdomsförsäkringslagen, men att detta spörsmål dock icke bör upptagas innan socialvårdskommitténs förslag i ämnet framlagts. Emellertid ha statsmakterna under de senaste åren skapat en praxis, enligt vilken ersättning av statsmedel i relativt vidsträckt omfattning beviljats i fall då tioårig preskription inträtt. Det kunde anses som ett önskemål, att i fortsättningen varje preskriptionsfall icke skulle behöva genom proposition underställas riksdagen. I avbidan på att frågan om preskriptionsreglerna löstes har departementschefen föreslagit, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att efter hörande av riksförsäkringsanstalten och försäkringsrådet för framtiden avgöra ifrågavarande preskriptionsfall. Härvid syntes Kungl. Maj:t böra uppdraga åt riksförsäkringsanstalten att underställa Kungl. Maj:t de preskriptionsfall, som i framtiden komme att handläggas av anstalten eller annan försäkringsinrättning.

Utskottet I likhet med departementschefen finner utskottet preskriptionsreglerna beträffande ersättningar enligt olycksfallsförsäkringslagen och yrkessjukdomsförsäkringslagen otillfredsställande. Utskottet tillstyrker, att bemyndigande lämnas Kungl. Maj:t att i avbidan på en översyn av nämnda regler för framtiden avgöra vissa preskriptionsfall. Bemyndigandet synes emellertid böra begränsas till sådana fall, där endera riksförsäkringsanstalten eller försäkringsrådet tillstyrkt ersättning i särskild ordning av statsmedel.

Under åberopande av det anförda och då Kungl. Maj:ts förslag i övrigt icke givit utskottet anledning till erinran, hemställer utskottet,

att riksdagen må

I. medgiva, att av det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. må utbetalas

1) i anledning av det Nils Edvin Andersson den 4 juli 1934 övergångna olycksfallet, för tiden fr. o. m. den 14 februari 1948, ersättning med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete,

2) i anledning av det Carl-Enar Lundström den 8 oktober 1929 övergångna olycksfallet, för tiden fr. o. m. den 27 juli 1948, ersättning med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete,

3) i anledning av det Herbert Madsen den 12 april 1935 övergångna olycksfallet, för tiden fr. o. m. den 22 januari 1948, ersättning med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete,

4) i anledning av det Gustaf Sievert Emanuel Lundin den 18 augusti 1933 övergångna olycksfallet, för tiden fr. o. m. den 22 maj 1948, ersättning med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete,

5) i anledning av den yrkessjukdom, som Erik Axel Pettersson ådragit sig, för tiden fr. o. m. den 7 juli 1947, ersättning med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 14 juni 1929 om försäkring för vissa yrkessjukdomar,

6) till Hilda Sofia Bergman i anledning av den yrkessjukdom, som hennes avlidne man Karl August Bergman ådragit sig, för tiden fr. o. m. den 2 januari 1947, livränta med belopp, som, därest preskription ej mellankommit, skulle ha utgått jämlikt lagen den 14 juni 1929 om försäkring för vissa yrkessjukdomar,

7) vid sjukdom i anledning av det Gustav Arnold Eriksson den 17 september 1936 övergångna olycksfallet, för tiden fr. o. m. den 26 februari 1947, ersättning med belopp motsvarande den sjukpenning, som enligt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete utgår vid en årlig arbetsförtjänst av 2 600 kronor, minskat med den Eriksson enligt lagen tillkommande sjukpenning;

II. medgiva, att till Tyra Dagmar Israelsson må av statens vattenfallsverks driftmedel utbetalas en livränta å 1 200 kronor för år fr. o. m. den 18 oktober 1947, så länge hon lever ogift, dock att under tiden fr. o. m. den 12 januari 1948 till dess någon av de hennes barn tillkommande livräntorna upphör Tyra Israelssons livränta nedsättes till 800 kronor;

III. medgiva, att till Anna Lydia Vilhelmina Österman må av det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Bidrag till fiskares försäkring utbetalas en livränta å 300 kronor för år räknat fr. o. m. den 10 september 1948 så länge hon lever ogift;

IV. bemyndiga Kungl. Maj:t att — under villkor, som av utskottet i det föregående angivits — i fall då ersättningsanspråk jämlikt olycksfallsförsäkringslagen eller yrkessjukdomsförsäkringslagen gått förlorat till följd av tioårig preskription, med anlitande av förslagsanslaget till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. bevilja ersättning högst med belopp, som skulle ha utgått jämlikt nämnda lagar, därest ersättningsanspråket icke varit preskriberat.

Stockholm den 15 mars 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Pauli, Sven Larsson, Gränebo, Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Heiding, Gillström, Johan Eric Ericson, fröken Andersson och herr Sundelin; samt

från andra kammaren: herrar Ward, Törnkvist, Svensson i Grönvik, Bergström, Boman i Kieryd, Andersson i Malmö, Larsson i Stockholm, Wallentheim, Pettersson i Dahl, Petterson i Degerfors, fröken Elmén och herr Birke.
